

Joshua Prager:

"Iranian really know about their histories"

Joshua Prager is an American journalist and author. For the Wall Street Journal, he wrote the article 'A Chilling Photograph's Hidden History', about a famous picture, taken in 1979 during an execution in Iran. It took him 5 years to put the peaces of the puzzle together. The story he wrote became a scoop on international magazines. Few months after, the photographer collected his prize after 27 years.

"My interest for Iran grew out of serendipity. Years ago, I saw a Pulitzer Prize-winning photo from Iran, made on 27th of August, 1979. It showed the execution of a group of young men. It wasn't known who made this picture. I was fascinated."

This was such an important photograph. I wanted to find out who took the picture. Because it showed for the first time what happened after Khomeini came to power. Because of this picture, the world came to know this regime. But the photographer remained unknown. This person had kept this secret for over 25 years. I wanted to know who he was and hear his story."

In August 2005 I went to Iran fro the first time. It was an incredible and difficult trip. There were people who didn't want my story printed. But I found Jahangir Razmi. He told his story, from the

click of the shutter to winning the Pulitzer Prize.

Iran made a great impression on me. What struck me was that people really know about their history. And I realized how American and British policies affected the lives of people in Iran. I was there for eleven days. I spent a lot of time with Jahangir, we became friends. On the last night of my visit, he went into his room and took out some hidden pictures. They were the images he shot before and after the famous photograph. He said he didn't have to hide them anymore.

I hope I can go back some day to Iran. I didn't know much about Iran before, but now it's one of the passions in my life."

رزمی را پیدا کردم. او داستانش ر<mark>ا تعریف کرد، از</mark> لحظهای دکمه دوربین را زد تا هنگام بردن جایزه پوليتزر.

ایران تأثیر زیادی روی من گذاش<mark>ت. آنچه که مرا</mark> تحت تأثير قرار داد اين بودكه ايرانيان به تاريخ خود واقف بودند. و فهمیدم سیاستهای آمریکا و بریتانیا بر زندگی ایرانیان چه اثراتی داشته است. من یازده روز آن جا بودم. اوقات زیادی را با جهانگیر گذراندم و با هم دوست شدیم. عکس های زیادی قبل و بعد از آن عکس مشهور انداخته بود. او گفت دیگر نمیتواند آنها را پنهان کند.

امیدوارم روزی بتوانم به ایران بازگردم. قبلا چیز زیادی درباره ایران نمیدانستم، اما اکنون یکی از مشغلههای زندگیم شده است.

ايران به روايت غير ايراني ها

جو شوآ پراگر: "ایرانیها واقعا از تاریخشان مطلع هستند"

جاشوآ پراگر، روزنامەنگار و نویسنده آمریکایی است. او برای وال استریت ژورنال، مقاله "تاریخ پنهان عکسی هراسناک" را نوشت که درباره عکس معروفی بود که در سال ۱۹۷۹ از یک مراسم اعدام در ایران انداخته شده بود. پنج سال طول کشید تا قطعات پازل را کنار هم قرار داد. مقالهای که نوشت با موفقیت بسیاری در مجلههای بینالمللی روبرو شد. چند ماه بعد، عکاس پس از ۲۷ سال جایزهاش را گرفت.

خیلی غیر مترقبه علاقهام به ایران جلب شد. من عکس برنده جایزه پولیتزر از ایران را دیدم که در

۲۷ اوت ۱۹۷۹ برداشته شده بود. این عکس، اعدام گروهی از جوانان ایرانی را نشان میداد. معلوم نبود چه ک<mark>سی عکس را</mark> برداشته است. من مجذوب شدم."

عکس بسیار مهمی <mark>بود. م</mark>یخواستم بدانم عکاس چه کسی بوده است. زیرا برای اولین بار نشان مىداد پس از به قدرت رسيدن خميني چه اتفاقي افتاده است. به علت این عکس، دنیا این رژیم را شناخت. اما عکاس ناشناس بود. این فرد به مدت ۲۵ سال، رازش را نزد خود نگه داشته بود. مىخواستم او را بشناسم و داستانش را بدانم. در اوت ۲۰۰۵ برای اولین بار به ایران رفتم. این سفری باورنکردنی و دشوار بود. کسانی بودند که نميخواستند داستان من چاپ شود. اما جهانگير